

trykker sig, naar han siger, at jeg, som bekendt, altid valgte Radikale ind i disse Kommissioner. Hvis det ærede Medlems Anklagemateriale, som han ønsker at forelægge den parlamentariske Kommission, er af samme Beskaffenhed som det, han her gav det høje Ting en Prøve paa, forstaar jeg, at man i „Kristeligt Dagblad“ kan sige, at det var en god Idé, men at den ikke bliver gennemført.

Naar den sunde borgerlige Politik, der hviler paa et Højre- og Venstre-Fler-tal, skal udøves i udenrigsk Henseende, hvorledes vil den da komme til at forme sig? Først og fremmest, hvorledes vil under denne Politik's Ægide Danmarks Stilling blive i Folkenes Forbund? Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte for-leden, at det konservative Folkeparti ikke forvekslede en Statsmand med en behændig Journalist. Jeg skal derfor tillade mig at underkaste denne konservative Statsmandstale en beskeden journalistisk Behandling. Det fremgaar ganske klart af det ærede Medlems hele Foredrag, at han ønsker en ny Retning i dansk Udenrigspolitik, og da denne Tale ikke blot oratorisk er blevet rost, hvad der var god Grund til, men ogsaa er blevet fremhævet som et parlamentarisk Mesterstykke og som Udtryk for en Førerpolitik — den maa altsaa antages at udtrykke det konservative Folkepartis Politik —, og da et Blad, der staar midt imellem Venstre og de Konservative, har bebudet, at det ærede Medlem Hr. Holstein ved denne Tale har vist sig værdig til at afløse den højtærede Kirkeminister som Fører for en sund borgerlig Politik her i Landet, er der Grund til at beskæftige sig noget nærmere med denne Tale. Nu ved jeg naturligvis ikke, om den højtærede Kirkeminister har udnævnt sin Arvtager (*Forsvarsministeren* Klaus Berntsen: Det kan han ikke!) — ja, man kan jo testamentere baade sit Talent og andre Ting bort, det kender Historien Eksempler paa, og det kunde jo ogsaa godt være, man i Venstre havde en saadan dynastisk Ordning, at Monarken selv udpegede sin Efterfølger, jeg ved det ikke. Jeg kender heller ikke, hvor gammel Sympatien og Forholdet er mellem den højtærede Kirkeminister og det ærede Medlem Hr. Holstein; det er muligt, den er ældre og stærkere, end Offentligheden i Almindelighed er bekendt med. I denne Tale ønskede altsaa den kommende konservative Fører at angive Retningslinien for en ny Udenrigspolitik her i Landet. Han skildrede Europas Tilstand nu og viste, hvorledes der efter Krigen foruden den

store Alliance, den store Entente mod Vest, var ved at danne sig en lille Entente mod Sydøst, og hertil ønskede han at føje en tredje og mindre Entente mod Nord, en Entente mellem de tre nordiske Lande og Holland. Han ønskede saaledes tilvejebragt i Europa tre Ententeforbindelser af forskellige Stater og alle sammen pegende i samme Retning, han angav det som: orienterende sig mod Vest, sluttende sig til Vestmagterne og nydende Støtte af Vestmagterne. Dette er imidlertid en fuldkommen Opgivelse af hele den politiske Retning, som dette høje Ting lige siden Halvfemserne har fastslaaet som den rette for Danmark, nemlig at Danmark ikke skal ind i Alliancepolitik, og at Danmark vil staa som uafhængig og neutral Stat; og naar man nu siger, at Folkenes Forbund tilvejebringer en ny Tilstand, er det naturligvis rigtigt, men jeg skal gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Heilesen med Føje citerede en af de bedste engelske Kendere af Folkeforbundet, Lord Robert Cecil, som har udtalt: „Hvis vort Syn har Sandhed i sig, betyder det, at det skal være Slut med at dele Nationerne i forskellige Lejre.“ Det er altsaa denne engelske Statsmands Opfattelse af Folkeforbundets inderste og bærende Tanke, at det skal være Slut med at dele Nationerne i forskellige Lejre. Overfor dette stiller det ærede Medlem Hr. Holstein det, han mener bør være Danmarks Bidrag til Folkeforbundets Arbejde: netop at dele Staterne i saadanne forskellige Lejre. Det ærede Medlem Hr. Holstein betegnede det ærede Medlem Hr. P. Munch som samtidig betroet Tillidsmand for Regeringen og for Oppositionen mod Regeringen. Selv er det ærede Medlem Hr. Holstein jo i den Situation at være betroet Tillidsmand for det konservative Folkeparti og Regeringens betroede Stedfortræder for det ærede Medlem Hr. Moltesen. Paa Grund af denne ejendommelige Stilling er det derfor af Vigtighed at erfare Regeringens Stilling til det ærede Medlem Hr. Holsteins Syn paa vor Udenrigspolitik. Er den højtærede Statsminister af den Opfattelse, at Lord Robert Cecil har givet den rigtige Retningslinie for Folkenes Forbunds Udvikling, eller mener han, at Hr. Holstein har gjort det? Idet det ærede Medlem Hr. Holstein anbefaler denne nye Politik, søger han selvfølgelig at finde Argumenter for den, og et af hans Hovedargumenter forstaar jeg er dette, at det overhovedet skal være umuligt for Dan-